

KÁNYÁDI SÁNDOR

Öreg iskola ünnepére

*bennünk is vásznak a lépcsők
bennünk is öregednek-
újulnak a falak*

*halálunkig halljuk a csengőt
nyelvünk magányos
márvány-tenger partján
milliom rodostóban
zágont*

*dúlások
üszkös falak
karantén
könyvtelenné árvított
bibliotékák*

*isten- s embercsapása
mi minden volt
s mi jöhet még*

*ünnep előtt
ünnep után*

*addig vagyunk-leszünk
amíg a lépcsők bennünk is
vásznak-vénülnek
s újulnak a falak amíg
halljuk a csengőt
s benne a tengert
és minden rodostóban
zágont*

Most elképzelem

*most elképzelem milyen jó is volna
ha kicsit szuszogósan is kimenni
kisétálni a tavaszodó dombra*

*csak ülni a vöit kereszt helyén némán
nézni a várost s nem törödni hogy
a város visszanéz-e énrám*

*lehunyt szemmel ellátni oda túlra
hol antonio machado tanár úr
szelíden kezet nyújtna*

Újságotvasás közben

*egyesületek alakulnak
társaságok sőt akadémiák
fognak össze egy-egy
kihaló félben lévő
fű fa virág madár
sőt rovar védelmére
jó volna gondolom
jó volna ama füvek fák
virágok madarak
sőt rovarok
családjába tartozni*

Május

*dulakodásban szétrugott tüzek
füstje csípi a szememet
ítéletidő záporába fulladt
tüzek füstje mardossa torkomat*

*tehetetlen két tenyeremmel
milyen szánnivalóan
gyámoltalanná maszatoltam
valamikori elszánt arcomat*